

عنوان مقاله:

بررسی حیوانات حلال و حرام گوشت دریایی در فقه مذاهب پنجگانه

محل انتشار:

دومین همایش ملی قرآن و علوم زیستی با محوریت غذای سالم (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

ایوب شافعی پور - دانشجوی دوره کارشناسی ارشد، دانشکده فقه و حقوق، رشته فقه مقارن و حقوق جزای اسلامی، دانشگاه مذاهب اسلامی تهران

خلاصه مقاله:

بیان مساله: از آنجایی که در شرع مقدس اسلام بر کسب و درآمد حلال و همچنین خوردن چیزهای پاکیزه و حلال تاکید داشته است و با دقت در اینکه برخی بندگان از طریق دریا امرار معاش و کسب روزی می کنند. این سوال ممکن است پیش آید که از میان موجوداتی که در دریا و آب زندگی می کنند کدام نوع حلال و قابل خوردن و کدامیک از نظر شرع حرام شمرده شده و قابل خوردن نیست هدف پژوهش: پژوهش حاضر در صدد پاسخ به سوال مذکور و تبیین حیوانات حلال و حرام گوشت دریایی از منظر فقه مذاهب پنج گانه (امامیه، حنفی، مالکی، شافعی، حنبلی) است. روش و چگونگی انجام پژوهش: پژوهش به روش توصیفی تحلیلی و با استفاده از منابع کتابخانه ای است. یافته ها و نتیجه گیری: با تامل در نصوص فقهی مذاهب پنج گانه این نتیجه حاصل گشت که در مذهب امامیه شرط حلال شمردن ماهی داشتن فلس است و به جز ماهی و میگو هر آنچه در دریا وجود دارد، خوردنش حرام است. در مذهب حنفی به جز ماهی و میگو هر آنچه در دریا وجود دارد حرام شمرده شده است. در مذهب مالکی همه ی موجودات دریایی حلال است؛ به جز سگ آبی و خوک دریایی که مکروه شمرده شده است. در مذهب شافعی و حنبلی همه نوع از ماهیان دریا و میگو حلال شمرده شده است؛ اما نزد آنان قورباغه آبی حرام شمرده شده است. مذاهب امامیه و حنفی تزکیه را در ماهی شرط دانسته اند، اما دیگر مذاهب آن را شرط ندانسته و خوردن ماهی مرده را جایز و حلال می دانند. همچنین همه ی مذاهب پنجگانه صید اهل کتاب و غیرمسلمان را جایز می دانند.

کلمات کلیدی:

ماهی، حیوانات دریایی، شیعه، اهل سنت، حلال، حرام

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/909403>

